

نشست شورای امنیت برای افغانستان بی نتیجه بود

شورای امنیت سازمان ملل وضعیت افغانستان در بخش های گوناگون را به بحث گذاشت. گزارش گوتروش درخصوص وضعیت سیاسی، امنیتی، انکشاف اقتصادی، حقوق بشر، همکاری های منطقوی، پروسه کابل، مبارزه با مواد مخدر، کمک های بشری، مهاجرین و بیجا شدگان بود. سرممنشی سازمان ملل در گزارش اش آورده است که افغانستان با انواع چالش های سیاسی، امنیتی، انتخاباتی و اقتصادی روبرو است و همکاری قوی میان همسایگان و گفتگوهای صلح در این کشور موثر خواهد بود. به باور وی، افغانستان با انواع آزمون های سیاسی، اقتصادی و انتخاباتی روبرو است و به یک دید کلی و تلاش شدید برای رسیدن به ثبات سیاسی بجای جنگ نیاز دارد.

عبدالواحد حکیمی استاد دانشگاه در برنامه «پس از خبر» گفت: همگان می دانند سازمان ملل به عنوان یک سازمان تاثیرگذار بر افکار عامه از نقش عمده ای برخوردار است و نقش مهمی نه تنها در افغانستان بلکه در همه کشورهای جهان دارد. مساله بعدی این است که حضور جامعه جهانی در افغانستان بر اساس مشروعیت و مجوز سازمان ملل متحد در افغانستان است. شما می دانید که در عین حالی که حضور جامعه جهانی مشروعیت خود را از سازمان ملل متحد می گیرد اضافه بر آن سازمان ملل متحد همانطور روی افکار مردم و جامعه جهانی و کشورهای حاضر در افغانستان تاثیر گزار است.

وی با انتقاد از جامعه جهانی در خصوص کار در قبال افغانستان می گوید: کشورهای جامعه جهانی که در افغانستان حضور داشتند آنطور که باید برای تامین امنیت، بازسازی و ثبات کاری نکردند. بنابراین بر اساس ارزیابی مردم و کشورهای جهان به شکلی جامعه جهانی در افغانستان ناکام بوده است. می بینیم که در افغانستان نه صلح، نه ثبات و نه بازسازی وجود دارد بلکه روز بروز وضعیت بدتر شده است. در حال حاضر نقش سازمان ملل این است که افکار جامعه جهانی را نسبت به افغانستان منسجم تر کند و در بعد داخلی در داخل افغانستان روی افکار عامه تاثیرگذار است.

حکیمی در مورد دلیل عدم موفقیت جامعه جهانی در افغانستان بیان داشت: در خود سازمان ملل متحد مشکلاتی وجود دارد. آنها نتوانسته اند تفسیر واحد از تروریسم را ارایه کنند. مثلا در شورای امنیت سازمان ملل متحد یک طرف روسیه است و طرف دیگر هم آمریکا. روسیه نسبت به اظهارات و نسبت به عملکرد آمریکا در منطقه با دید شک و تردید نگاه می کند. این یک مساله است که باعث شده که شورای امنیت سازمان ملل متحد نتواند یک موضع واحد در قبال تروریست در افغانستان اتخاذ کند چون تعریف واحد از تروریسم و وضعیت افغانستان نتوانسته است داشته باشد.

استاد دانشگاه معتقد است آمریکا با تروریسم مقابله نمی کند بلکه آن را تقویت می کند و افزود: مساله بعدی این است که درست است که تروریسم در افغانستان تهدیدی برای آمریکا در منطقه محسوب می شود اما آمریکا به خوبی می داند که اگر طالبان در منطقه پیروز شود در آینده ممکن است مانند گذشته مشکلی برای آمریکا و کشورهای منطقه ایجاد کند. اما مهم این است که هم از یک طرف طالبان مشکل است و هم از طرف دیگر کشورهایی در اطراف افغانستان و همسایگی افغانستان وجود دارد که این کشورها هم حداقل اگر دشمن نباشند رقیبی برای آمریکا در منطقه است و آمریکا در چنین شرایطی نیاز به مدیریت یک وضعیت بحرانی دارد که می تواند از یک رقیب علیه رقیب دیگری استفاده کند. بنابراین در شرایط کنونی آمریکا نیاز به کسانی دارد که علیه کسانی باشند که با آمریکا رقابت می کنند با آنها از طریق خود طالبان و از طریق مخالفان دولت افغانستان مقابله می کند. به این خاطر است که امروز آمریکا نمی خواهد به طالبان فشار وارد کند. اگر طالبان نباشد جاگزین آنها در افغانستان چه کسی برای آمریکا باشد؟

وی در مورد رابطه آمریکا و پاکستان می گوید: می دانیم که پاکستان چه در گذشته و چه در حال یک همکار استراتژیک و خوب آمریکا بوده است و در این شکی نیست. آمریکا به پاکستان به عنوان یک روزنه و دریچه می بیند که می تواند فقط از طریق آن وارد منطقه شود.

حکیمی، نشست شورای امنیت را بی نتیجه برای افغانستان دانسته و بیان داشت: با بازیهایی که آمریکا در منطقه به راه انداخته است پاکستان به این آسانی و به این زودی و به این راحتی حاضر به صلح و مذاکره و دست کشیدن از حمایت طالبان نخواهد بود. شورای امنیت سازمان ملل هم نمی تواند فشاری بر پاکستان بیاورد چرا که داخل شورای امنیت آمریکا و روسیه باهم رقیب هستند و از طرف دیگر پاکستان حامی آمریکا است.